

Kjære biskop Solveig

Alt har sin tid. Det er en tid for alt som skjer under himmelen. En tid for å gråte, en tid for å le. Nå er det tid for å takke, og det er tid for at du som alltid har gitt, skal ta imot.

Du har fylt rollen som den 12. biskopen i Hamar bispedømme etter gjenopprettinga i 1864 og kan stolt føye deg inn i rekken av biskoper i et foregangsbispedømme.

Du har gjort en forskjell med din bispegjering. Du har gjort himmelen høyere over Innlandet. Og i kirkelandskapet nasjonalt har du bidratt aktivt til å strekke takhøyden i Den norske kirke enda høyere. Som min generasjon ville ha sagt: du har pusha takhøyden! Du har gjort kirka mer åpen for flere. Du er raus og får folk til å føle seg hjemme og velkommen til fellesskapet i kirka vår. Du har bidratt til tro der tvilen råder og håp der det er angst og nød.

Du er en avholdt og respektert biskop langt utover rekken av medlemmene i Den norske kirke. Du nyter respekt fordi du ser de store linjene – både for kirka og kirkas plass i samfunnet. I Hamar blir vi glade i - og har stor respekt for biskopen vår. og alle hilsninger som kommer i dag, er nettopp et uttrykk for det. Du nyter respekt fordi du behandler andre med en uforbeholden respekt.

Takk for at du har vært stemme for minoriteter, de stemmeløse og undertrykte i samfunnet. Du har vist med hele din gjerning at urett angår oss alle. Du engasjerer seg for LHBT+, papirløse flyktninger, asylbarna, palestinere i Gaza og for kvinner som utsettes for vold. Du har engasjert deg på ulikt vis – alt fra styreverv i organisasjoner som kjemper mot vold og seksuelle overgrep til at du daglig bærer den røde knappen «Stopp vold mot kvinner» eller regnbuesmykker. Du viser oss at det er ulike måter å bruke stemmen sin på. I arbeidet ditt har du aldri vært selvhevdende, men løfter alltid andre. Du har søkt ikke så mye å bli trøstet, som å trøste. Du ser hver enkelt – og du løfter dem. Jeg kan ikke tenke meg en bedre og mer ekte måte å praktisere kristen nestekjærlighet på. Du vil bli husket for dette, Solveig.

Takk for din evne til dialog. Du har vist oss betydningen av å snakke sammen. Det være seg i ulike arbeidsgiverlinjer innad i kirka, på tvers av kirkesamfunn, på tvers av tros- og livssynssamfunn. Du behersker balansen mellom tydelighet og kompromiss. Kompromissløs når det trengs - aldri på akkord med verdier - kompromissøkende når det trengs.

Du ser menneskene i møtet med dem og du lytter aktivt til menneskene du samhandler med. Du har søkt ikke så mye å bli forstått, som å forstå. Jeg tror det vil være svært mange i denne forsamlingen her som kan bekrefte at de har følt

seg sett av biskopen og kan fortelle hver sin historie om det. Kanskje å bli husket på i takken for søndagens gudstjeneste, kanskje en liten telefon, tekstmelding, kanskje en omsorgsfull kommentar. Små detaljer kanskje, men dypt symbolsk og grunnleggende å bli sett på og føle seg verdsatt. Du blir husket for dette.

Takk for ditt mot. Takk for at du har gått foran. Du har vært en foregangsbiskop, Solveig. Det krever mot og ikke minst at en holder kursen fast. Takk for ditt stødige lederskap.

Du gjør oss stolte over å komme fra Hamar bispedømme. Du er et sterkt og tydelig forbilde. Takk for at du har virkeliggjort og realisert visjonen vår «Hellige rom for alminnelige liv.»

Takk Gud for deg, Solveig. Kjære biskop Solveig. Takk.